

Sygn. akt IIK 212/17

2Ds 249.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22.12.2017r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Bartosz Gajewski

Protokolant: Aleksandra Dymacz

po rozpoznaniu w dniach 07.11.2017r. i 13.12.2017r. sprawy karnej

przeciwko **B. K.**, s. L. i H. z d. Z.

ur. (...) w Z.

oskarżonemu o to, że :

w okresie od 17.07.2015r. do 20.09.2015r. w L., działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) M. G. w łącznej wysokości 50.046,95 zł wprowadzając właścicielkę firmy w błąd co do swoich możliwości finansowych i zamiaru wywiązania się z transakcji w ten sposób, że pobrał od rzeczzonego podmiotu olej napędowy, a następnie nie opłacił faktur VAT numer (...) wystawionych na zakupione paliwo, czym działał na szkodę (...) M. G.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk;

I. uznaje oskarżonego B. K. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż wartość jednej stawki dziennej jest równoważna kwocie 10 (dziesięć) złotych,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk wymierzoną oskarżonemu B. K. karę pozbawienia wolności warunkowo zawieszona na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata,

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonego B. K. do informowania kuratora o przebiegu okresu próby,

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania w niniejszej sprawie i na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 280 zł (dwieście osiemdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424 § 3 kpk w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu albo o uzasadnienie wyroku wydanego w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 uzasadnienie powinno zawierać co najmniej wyjaśnienie podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć. Zważywszy, że wniosek o uzasadnienie dotyczy zakresu o karze i innych konsekwencjach czynu, Sąd ograniczy swoje rozważania do kwestii wyżej wskazanych.

Poddając merytorycznej analizie zasadność zarzutu postawionemu oskarżonemu zauważyć należy, że znamiona występków oszustwa stypizowane zostały przez ustawodawcę w normie art. 286 k.k. Według tego przepisu sprawcą tego występków jest ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy stwierdzić trzeba, że niewątpliwym jest, iż pokrzywdzona została wprowadzona przez oskarżonego w błąd, co do możliwości zapłaty za zakupioną od niej olej napędowy. Jak wynika bowiem z wyjaśnień oskarżonego, nie miał on zamiaru uregulowania należności, skoro jak sam przyznaje, nie posiadał na to środków finansowych. Stąd też w ocenie Sądu zachowanie oskarżonego miało na celu uzyskanie określonej korzyści majątkowej kosztem pokrzywdzonej, która tym samym w sposób niekorzystny rozporządziła swoim majątkiem, a całokształt tego postępowania rozpatrywać należy na płaszczyźnie art. 286 § 1 k.k. W tym stanie rzeczy, z przyczyn wyżej wymienionych Sąd nie miał wątpliwości, że B. K. wypełnił wszystkie znamiona tego przestępstwa.

Oskarżony był zdolny do ponoszenia winy w sprawie.

Od strony podmiotowej Sąd uznał, że oskarżony czynu powyższego dopuścił się z winy umyślnej, w zamiarze bezpośrednim, ukierunkowanym na oszukanie pokrzywdzonej. Świadczą o tym chociażby przytoczone już jego twierdzenia, że za otrzymany olej napędowy zapłacić nie zamierzał, pomimo iż wiedział, że obowiązek taki na nim spoczywa.

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 § 1 i 2 k.k., art. 64 § 1 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k. kwestię wymiaru kary oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo Sąd jako okoliczności łagodzące uwzględnił:

- brak uprzedniej karalności oskarżonego,
- przyznanie się do winy,

Jako okoliczności obciążające Sąd uznał natomiast:

- działanie w sposób zaplanowany, przy wykorzystaniu zaufania, jakim obdarzyła go pokrzywdzona,
- znaczna wysokość wyrządzonej szkody.

Mając na uwadze wyżej wymienione okoliczności obciążające oraz łagodzące, jak również ustawowe zagrożenie karą za przestępstwo, będącego przedmiotem niniejszej sprawy - kary pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8, Sąd na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, tj. karę 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Na wymiar kary wpływ miała także społeczna szkodliwość czynu, która Sąd, przede wszystkim z uwagi na wysoką szkodę i sposób działania oskarżonego, o którym wyżej, ocenił jako wyższą niż średnią.

By dodatkowo wzmocnić dolegliwość kary, Sąd orzekł, kierując się powyższymi względami, obok kary pozbawienia wolności karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka równoważna jest kwocie 10 złotych.

Sąd uznał także, iż wymierzona kara powinna być orzeczona w formie wolnościowej. Zgodnie z art. 69 k.k. warunkowe zawieszenie wykonania kary może mieć zastosowanie w przypadku występowania pozytywnej prognozy kryminologicznej, to jest uzasadnionego przypuszczenia, że oskarżony nie popełni kolejnego przestępstwa. W celu ustalenia przesłanek do warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd analizuje między innymi właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed oraz po popełnieniu przestępstwa.

Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie. W związku z powyższym Sąd zdecydował się na zastosowanie wobec niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Sąd uznał, że tak ukształtowany rodzaj i wymiar

kary będzie wystarczający dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Trzyletni okres próby pozwoli zweryfikować, czy danie oskarżonemu szansy pozostawania na wolności i obdarzenie go "zaufaniem" ze strony Sądu było zasadne.

Sąd na podstawie art. 72 § 1 k.k. zobowiązał oskarżonego do informowania kuratora o przebiegu okresu próby.

Mając na uwadze fakt, że w sprawie VI GNc 3275/17/2 i VI GNc 2196/17/6 oraz VI GNc 2970/17/2 zapadły wydane przez Sąd Rejonowy Katowice – Wschód stosowne i wyczerpujące roszczenie nakazy zapłaty, kierując się dyspozycją art. 415 § 1 kpk Sąd odstąpił od orzeczenia na rzecz pokrzywdzonej naprawienia szkody.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych wyroku i obciążył nimi oskarżonego. Zwolnił go jednak z konieczności uiszczenia opłaty uznając, że będzie to zbyt dla niego dolegliwe.